Мирдица бѣше вече силно скелетъ. Двеста
та дърпена до край на ледъра, а сирдъ
мако, нѣкъ извикаръ нѣкъ-що, оби
тѣ захванаха да се молятъ. Ирлан
дица набързо се приближи, подиръ нѣ по
дигнаха трупа, отпуснаха си ремъ-тѣ
задъ ледъра и леко спуснаха мъртвеца
въ вълнитѣ.

На водѣ-тѣ отгоре се показа за
сладко сѣнцѣ, кай'че отъ хвъркатата
~~пъстра~~ чегда пурнуе.

Пасторъ-ръ ~~нѣщо~~ и двамцѣ ~~вечерно~~
~~на~~ ~~нѣщо~~ ~~вечерно~~-ръ а ма се пакъ тръ
бисръ се отвъ на другитѣ. Мекеръ
и всѣтки да се старае да отвръ
нитъ вниманіе-ръ му на нѣщо пакъ нѣко
граса да скрійтъ тръ отъ него. Той
скоро извѣстъ и съ страшенъ красекъ
~~Над~~ отъ тъ надалечъ тихо-то спокойно
море.

На едно съ тръ той моментъ скоро
съ хвърли къмъ ~~мъ~~ ръ отъ дъ спусна
трупа, що ледъ-ръ съ Залъна и той
си пресръ ремъ-тѣ къмъ ~~то~~ ~~не~~ ~~щеше~~ да се
тръгна подиръ му задъ го изведе.